

Επιθυμία για ζωή

Πίσω από τη δημιουργία του Euphoria Retreat, ενός μοναδικού κέντρου ευεξίας στο Μυστρά, κρύβεται η συνταρακτική περιπέτεια της γυναίκας που το εμπνεύστηκε: της Μαρίας Εφραίμογλου.

Από τη Μαρία Παπαδοδημητράκη

ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ δημοσιεύματα εστιάζουν στο ύψος της επένδυσης που έκανε στην Πελοπόννησο, μιλούν για το πρώτο ολιστικό κέντρο ευεξίας που δημιούργησε στην Ελλάδα και εκθειάζουν την αρχιτεκτονική και την ενέργεια του χώρου. Ποια είναι, όμως, η Μαρίνα Εφραίμογλου, η γυναίκα πίσω από την ιδέα που έβαλε τη χώρα μας στον παγκόσμιο χάρτη με τους πιο αξιόλογους προορισμούς wellbeing;

Εργάστηκε για χρόνια στον τραπεζικό τομέα και υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά στελέχη της χρηματιστηριακής εταιρείας TELESIS. «Γέρασα αρκετά χρόνια σε ένα περιβάλλον ανταγωνιστικό, όπου οι γυναίκες αποτελούσαν τη μειοψηφία», λέει η ίδια. «Όντας γυναίκα, και μάλιστα σχετικά μικρής ηλικίας, συχνά ήρθα αντιμέτωπη με την αμφισβήτηση συναδέλφων, έτσι η πιο "ανδρική" και δυναμική μου πλευρά καλλιεργήθηκε περισσότερο, στερώνοντας χώρο από το περισσότερο ευαίσθητο και εκφραστικό κομμάτι του εαυτού μου. Μαζί με την πίεση της δουλειάς, χρειαζόταν να διαχειριστώ και τις υψηλές απαιτήσεις που είχα από τον εαυτό μου και τις μεγάλες προσδοκίες των γονιών μου. Ήμουν καλή μαθήτρια. Ήμουν έξυπνη. Ήμουν το πρώτο παιδί. Η αποτυχία δεν υπήρχε ως επιλογή στην περίπτωση μου. Έπρεπε να κάνω το καλύτερο. Παρ' όλα αυτά, την αποτυχία δεν τη φοβήθηκα ούτε τη φοβάμαι. Αυτό που με αγχώνει είναι η στέρση του δικαιώματος στον φόβο της». Μια σοβαρή περιπέτεια με την υγεία της συνέβαλε σημαντικά στην απόφασή της να αλλάξει πορεία. «Στην ηλικία των 29 ετών διαγνώστηκα με μη-Hodgkin Λέμφωμα.

ΟΛΙΣΤΙΚΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

Η θεραπεία χρειάζεται την ηρεμία του πράσινου, γι' αυτό η Μαρίνα Εφραίμογλου επέλεξε ένα κατάφυτο τοπίο στον Μυστρά για να δημιουργήσει το Euphoria Retreat

Η νόσος αυτή ήταν μια μεγάλη κρίση που έπρεπε να βρω τρόπο να διαχειριστώ. Η αλήθεια είναι ότι με έμαθε πολλά, με έμαθε πως το να είμαι ευάλωτη δεν είναι σημάδι αδυναμίας, αλλά ανθρώπινο, αναγκαίο χαρακτηριστικό, και μου επέτρεψε να βιώσω συναισθήματα που δεν είχα τη δυνατότητα να βιώσω στην καθημερινότητά μου». Τι είναι αυτό που τη βοήθησε να ξεπεράσει την περιπέτεια της; «Ο συνδυασμός της αποδοχής του θανάτου και της επιθυμίας για ζωή. Από τη μία, είχα συμφιλιωθεί με την ιδέα ότι μπορεί να πεθάνω και ευχαριστούσα

τον θεό για όσα είχα ζήσει. Από την άλλη, αγαπούσα –και αγαπάω– τη ζωή και ήθελα να πολεμήσω γι' αυτήν. Αυτή η συνύπαρξη ήταν και ο λόγος που δεν θύμωσα που αρρώστησα, ούτε κατηγορήσα κάποιον για ό,τι μου συνέβη. Επέλεξα να κάνω το καλύτερο που μπορούσα και να αποδεχτώ όσα μου ήρθαν ως μέρος της ζωής».

Μετά την πειραματική και ιδιαίτερα δυνατή θεραπεία που ακολούθησε στην Αμερική, επέστρεψε στην Ελλάδα και ξεκίνησε να εργάζεται ξανά. «Κανείς δεν το περίμενε», αναφέρει. «Μάλιστα, δούλεψα περισσότερο από πριν, αλλά με διαφορετικό σκεπτικό. Η περίοδος αυτή ήταν για μένα πολύ δημιουρ-

γική. Συνεργάστηκα με ανθρώπους που εκτιμούσα και έφτιαξα κάτι δικό μου, θέτοντας τους δικούς μου όρους. Ταυτόχρονα, το νέο μου ξεκίνημα ήταν και ένας τρόπος να μη σκέφτομαι την περιπέτειά μου».

Πώς ασχολήθηκε με τις θεραπείες που σήμερα ονομάζουμε εναλλακτικές; «Μετά τη θεραπεία αποφάσισα να ασχοληθώ με το πώς θα «καθαρίσω» τον οργανισμό μου από όλα όσα είχε δεχτεί. Συμβουλευτικά, λοιπόν, τον γιατρό μου και έριξα την προσοχή μου στο πώς θα αποτοξινώσω το σώμα μου. Η ενασχόλησή μου με τη γιόγκα και τον διαλογισμό δεν άργησε να ακολουθήσει». Ωστόσο, σημείο καμπής για εκείνη υπήρξε το 1999, η χρονιά του χρηματιστηριακού πυρετού και του μεγάλου σεισμού: «Η απληστία του κόσμου με σόκαρε. Το χρηματιστήριο ανέβαινε, την ώρα που άνθρωποι βρίσκονταν θαμμένοι κάτω από ερείπια.

Σκεφτόμουν όσα συνέβαιναν γύρω μου και αναρωτιόμουν τι κάνω εγώ, αν θέλω να είμαι μέρος της κοινωνίας αυτής. Εκείνη τη στιγμή ένιωσα πως ο κόσμος αυτός δεν με εκφράζει και αποφάσισα να μην ξαναγυρίσω στη ζωή που είχα μέχρι τότε. Μετά την πώληση της εταιρείας μου, αφού είδα πόσο με βοήθησαν οι πρακτικές με τις οποίες είχα έρθει σε επαφή, αποφάσισα να τις μελετήσω πιο συστηματικά. Άρχισα να διαβάζω και να παρακολουθώ σεμινάρια. Τότε κατάλαβα ότι αυτό ήθελα να κάνω από εδώ και πέρα. Ακολούθησα τα θέλω μου, ακόμα κι όταν οι γύρω μου με απέτρεπαν. Χρωστάω πολλά –ακόμα και την έμπνευση του χώρου που δημιούργησα– στον Αλέξανδρο Τηλικιδη, τον άνθρωπο που με δίδαξε όσα γνωρίζω για την Κινέζικη Ιατρική».

Σιγά σιγά, η ιδέα του **Euphoria Retreat** πήρε σάρκα και οστά. «Το Κέντρο είναι ο χώρος

στον οποίο πρώτα απ' όλα θέλω εγώ να ζω. Είναι ο χώρος όπου μπορώ να μοιραστώ τις εμπειρίες μου, αλλά και τις γνώσεις μου. Όταν η τύχη σε έχει ευνοήσει, οφείλεις να προσφέρεις και εσύ με τη σειρά σου στους γύρω σου. Όπως κάποιος βοήθησε εμένα, θέλω κι εγώ με τη σειρά μου να βοηθήσω κάποιους άλλους να βρουν τις ισορροπίες τους. Αυτό πάντως που έχω ως "μότο" είναι ότι τη ζωή αξίζει να τη ζούμε. Η ζωή είναι ταυτόχρονα πολύ δύσκολη και πολύ ωραία. Είναι μια περιπέτεια. Μάλιστα, η περιπέτεια αυτή γίνεται πιο ωραία όταν μοιράζεσαι πράγματα με τους ανθρώπους γύρω σου και με τον κόσμο που σε περιβάλλει». ▲

